

[Justitsministeren.]

ikke tager hensyn til alle de undersøgelser, vi har, der viser, at der er fornuft i at påbyde brugen af sikkerhedsselelerne. Jeg synes, det er en ejendommelig form for argumentation, både hr. K. J. Mortensen og hr. Hilmar Baunsgaard gør sig skyldig i, når man på andre punkter finder ud af, at der er noget forkert, og så bruger det til at argumentere imod en bestemt ting i lovforslaget. Det kan dog efter min mening ikke holde, når det kommer til stykket.

Jeg vil gerne takke hr. Voigt for de ord, der faldt om hjælpen fra embedsmændenes side i udvalget, og føje til, at jeg har nøjagtig den samme betænkelighed ved at have embedsmænd siddende i udvalg, som hr. Voigt og sikkert også andre har, men man skal jo heller ikke være så stivnakket, at man ikke tror, at der i visse situationer kan laves et stykke fornuftigt arbejde, ved at embedsmænd besvarer spørgsmål på stedet. Jeg tror, jeg har lov til at sige, at det i hvert fald har fremmet det imponerende arbejde, det er lykkedes retsudvalget at komme igennem med på dette punkt. Ellers havde det næppe været muligt at få i hvert fald de 4 ting skåret ud af det store færdselslovforslag, som vi her behandler i dag.

Jeg vil gerne, da det altså nu engang er sikkerhedsseleproblematikken, der er den afgørende, så indtrængende, som jeg kan, sige, at jeg føler mig overbevist om, at dette forslag er et rigtigt forslag af hensyn til færdslen i Danmark. Jeg ved godt, at der er nogen, der har forsøgt ikke bare at tale om problematikken i forbindelse med den personlige frihed, men også om mange andre ting i forbindelse med installation af sikkerhedsseleler, og har nævnt stænkklapper, og jeg ved ikke hvad. Denne sag er så alvorlig, at de, der er modstandere af sikkerhedsselelerne, i hvert fald skal have et halvt minut til at tænke sig yderligere om, inden afstemningen finder sted.

Voigt (FP):

Hr. Gudme talte om manglende rutine, hvis man havde fået fradømt sit kørekort f. eks. i 6 måneder, men det underer mig egentlig, at hr. Gudme står og siger sådan. Han har åbenbart ikke hørt efter, hvad jeg sagde i mit første indlæg, idet jeg spurgte,

om det ikke var manglende rutine, når man kunne gå hen og købe en bil, når man var 18 år og få et kørekort, så kunne man sælge den og købe en ny bil, når man var 40 år, og så kunne man sætte sig ud og køre uden så meget som at have fået undervisning én time. Det kan man kalde manglende rutine, men da ikke fordi en mand bliver fradømt kørekortet i 6 måneder. Jeg tror, hr. Gudme og jeg er enige om, at det er en tåbelig lovgivning, vi har, at folk kan bevare deres kørekort, til de er 70 år.

Så vil jeg sige til justitsministeren — og det glæder mig da, at justitsministeren gerne vil indgå i en diskussion med mig, og jeg skal meget gerne tage den op, når det er justitsministeren belejligt, det kunne jo være, jeg kunne påvirke ham med et eller andet — at når jeg tager enkelte eksempler frem, så er det så sandelig, fordi vi kun har 10 minutter, for jeg kunne nævne masser af eksempler, og justitsministeren var jo selv inde på ved førstebehandlingen, at 10 minutter var en urimelig kort taletid at have ved så vigtigt et lovforslag. Men for mig, hr. justitsminister, vejer det tungere, hvis vi kan pege på blot ét eneste tilfælde, hvor det kan medføre døden eller kvæstelser at have en sikkerhedssele på, end nok så mange, der kunne blive reddet. Ingen tvivl om det, bare ét eneste eksempel, det må være nok.

Så siger hr. K. J. Mortensen, at han vil undlade at stemme, og det gør mig virkelig ked af det, for der var engang en mand, der sagde til mig: er du i tvivl, så lad være. I denne situation vil jeg sige om den tvivl, der er hos nogle medlemmer, bl. a. hos hr. K. J. Mortensen og måske andre, som har tænkt på at undlade at stemme: lad denne tvivl komme den personlige frihed til gode. Jeg ved godt, at justitsministeren lige har stået og sagt, og andre har sagt, at der ikke er tale om, at den personlige frihed bliver krænket. Men man kan fortolke grundloven på mange måder, og jeg fortolker altså grundlovens § 71 på den måde, at den personlige frihed er ukrænkelig. Jeg mener, at man krænker den personlige frihed ved at tvinge folk til at sidde i en sele, som man vitterlig har reddet livet ved at undlade at bruge.

Jeg vil gerne gøre hr. K. J. Mortensens ord til mine, som han udtalte den 6. marts 1974, ifølge Folketingstidende 1973-74, 2.